

P11

ZŠ Dukelská
...škola pro život

Časopis o naší škole

Číslo 2, prosinec 2016

Úvodník

A máme tu prosinec. Měsíc nejdelších a nejtemnějších nocí. A zároveň měsíc tajuplných tradic, měsíc plný vůně, měsíc plný očekávání a splněných přání. Jako kdybychom se právě v tomto čase těšili na světlo. Světlo z Betléma. „*To světlo ve tmě svítí a tma je nepohltila.*“ (Jan 1,5) Proto symbolicky zapalujeme svíčky na adventním věnci. Čím více se blížíme ke svátku Božího narození, tím světla na svíčkách přibývá. „*Bylo tu pravé světlo, které osvětluje každého člověka; to přicházelo do světa.*“ (Jan 1,9).

Advent - to slovo znamená příchod. Kdo k nám přichází? Přichází Boží Syn do našich životů, to Světlo světa. V tomto milostiplném čase se máme co nejlépe připravit na svátky. Očistit nejen své příbytky, aby tam nebylo ani smítko, ale hlavně svá srdce od všech špatností, připravit srdce plné odpuštění a lásky člověka k člověku a všemu stvoření, svou náruč plnou přátelských objetí.

K tomu všemu připravíme pro své bližní malé dárky pro potěšení a jako důkaz, že se máme rádi a že stojíme při sobě. Nemusí být pod stromkem vetešnictví. Stačí drobnost. Dárek by měl být vyjádřením dárce. Něčím, co nás ne-li ztělesňuje, tedy alespoň zastupuje jako nějaký vyslanec. Mělo by to být něco, co opravdu vyšlo z naší mysli, ano, z naší bytosti. Bohužel dnes pod stromečky nacházíme spoustu zbytečné nic neříkající veteše. Používám toto slovo záměrně, protože mnoho z těchto dáreků se nehodí k ničemu, než abychom jimi napřesrok zakryli svůj nezájem o někoho. Tyto dárky svědčí o nezájmu mezi lidmi. A tak pojďme si letos udělat radost a veteš nechme vetešníků. Mějme radost a děkujeme za tento čas milosti.

Krásný advent, hezky prožité Vánoce a hezké čtení
přeje Petr Pešek

Co najdete v tomto čísle:

Návštěva sklárny	J. Žáčková	str. 2,3
Dobrá rada	Čtenářský dialog	str.4
Vánoce (Štědrý den) očima...	žáci 7.B	str. 4,5
Adventní zvony	H. Kratochvílová	str.6
Přání	6.B	str. 6

Uzávěrka dalšího čísla:
pátek 13. 1. 2017

Co se děje ve škole aneb naše akce

Návštěva sklárny

Zajímalo Vás někdy, jak se pracuje se sklem? Jak to vypadá ve sklárně? Jestli ano, tak pozorně čtete tento

text, a jestli ne, tak si tento text také přečtěte, protože je důkazem, že i v této době se najde někdo, kdo se s Vámi rád podělí o své znalosti.

Děti z ateliéru (s nimi i my) pod vedením paní učitelky Kubalíkové jely 1. listopadu do sklárny pana Jaromíra Efmerta. Pan Efmert je postarší muž, ze kterého vyzařuje energie. Je velice vstřícný, laskavý a rád se s vámi podělí o své znalosti. Se sklem to vážně umí, za malou chvíli dokáže vykouzlit kočičku, ptáčka nebo květinu. I my jsme si

mohli vyrobit něco ze skla s jeho pomocí. Sám říká, že velice lituje toho, že nezačal se sklářstvím dřív.

Celou svou malou huť v Hrdějovicích nedaleko Hluboké nad Vltavou si v podstatě vyrobil sám. Asi si říkáte:

"Co takový sklář potřebuje?" Sklář potřebuje pec, a ne jednu, nejméně dvě. Minimálně jednu na rozžhavení skla a také nejméně jednu na zchlazení skla, té se říká chladicí pec. Když nezchladíte sklo správně, jak se to má udělat, tedy v chladicí peci, ale jen ho strčíte do vody, tak se vám rozpadne. To nám pan Efmert sám ukázal a poté jsme si sami mohli zkusit, jaké to je, když se vám sklo rozpadne v ruce.

Poté nám pan Efmert ukázal, jak se dělají korálky na kahanu. Samozřejmě jsme si to s jeho pomocí také mohli zkusit.

Bylo velice hezké poznat někoho tak laskavého jako je pan Efmert a pracovat s ním, a bylo velice milé od paní učitelky Kubalíkové, že nám zařídila, že se můžeme podívat do sklárny a třeba si tím splnit

zdánlivě nedosažitelný sen.

Magdalena Mezerová (Biskupské gymnázium, sekunda) a Julie Žáčková (7.B)

*Jestli-
pak se budou
některé vý-
robky ze
sklárny blýs-
kat u někoho
na vánočním
stromku?*

*Uvidí-
me, třeba
nám porefe-
rují.*

*Ale co
nás čeká ješ-
tě o letošním
adventu ve
městě se
dozvíte na
následujícím
odkazu:*

<http://www.budejovickyadvent.com/program.html>

Naše literární pokusy

Tentokrát se žáky E. Kubalíkové

Mám radost, že můžeme spolu otevřít novou rubriku, která by měla být určena Vám všem. Jako první se odvážili psát žáci paní učitelky Evy Kubalíkové. Moc jim za to děkuji. V první části najdete texty z tzv. čtenářského dialogu, v druhé pak ryze vánoční texty.

Hezký adventní čas s příjemným čtením našich žáků.

Byla nebyla jedna dobrá rada.

Byla jedna holčička a ta se chovala k ostatním škaredě. A pak se divila, proč se k ní chovají škaredě. Stěžovala si doma, ale nebylo jí to nic platné. Rodiče jí řekli, dáme ti dobrou radu: tak, jak ty se chováš k druhým, tak se oni chovají k tobě. Tak se holčička nad sebou zamyslela a řekla si, že něco zkusí. Další den se všem, ke kterým se chovala škaredě, omluvila. A všichni se udobřili.

Zazvonil zvonec a KONEC.

Pavčina Chrástanská, 4.A

Byla nebyla jedna dobrá rada.

Rada je tady odjakživa. Je naší součástí. Někdy radu potřebujeme, někdy ji naopak předáme a tím pomůžeme tomu druhému. Radu předáváme opatrně a s rozvahou, mohlo by se nám to vymstít. To, jak a komu radu předáme, je pouze na nás. Ale musíme si v tu chvíli uvědomit, komu radu udělujeme, vcítit se do něj a volit podle toho vhodná slova. Tak jako tak platí, že každá rada je dobrá.

Kateřina Nykodýmová, 7. B

Dobrá rada

Byla jednou jedna dobrá rada, která upadla v zapomnění. Dříve rada byla mocná, silná a pomáhala lidem. Lidé si jí vážili a předávali si jí z generace na generaci. Vznikla v rodině dobrých a hodných lidí, kteří ostatním rádi pomáhali, ale jelikož byli sami moc chudí tak moc pomáhat nemohli. Velice je to mrzelo a rozhodli se dát těm lidem radu.

Když maminka vařila večeři, na kterou vydělal jejich tatínek, tak si vždy velice ráda zpívala a děti ji vždy velice rády poslouchaly. Jo málem bych zapomněla, v rodině je sedm dětí, tatínek a maminka. Tatínek pracuje od rána do noci občas i přes noc, aby vydělal nějaké peníze. I přes chudobu a špatné podmínky dokáže být tato rodina šťastná.

A teď zpátky k radě a její situaci. Tahle rada zní: Když chceš všechno dokázat, nebo taky tahle: s úsměvem jde všechno líp. Že už je znáte? No vidíte a vzpomenete si na ně někdy? Ne? Tak to zkuste. Když vám něco nejde, nezlobte se nad tím neznepríjemňujte den ostatním. Usmějte se a uvidíte sami. I okolí vás bude lépe vnímat. Představujete si svoje cíle? Zkuste jich dosáhnout. Bojujte! Když se vám to nepovede, tak jste to alespoň zkusili a snaha se také cení. Ale teď se usmějte a pokračujte ve své práci.

Sabina Šebová, 7.B

Štědrý den očima kapa

Ocitám se v celkově malém bílém jezírku bez řas, kameňů, ryb a ostatní havěti. Světlo je tu velice zvláštní a celkově odlišné od sluníčka, co prosvítá hladinou a ohřívá vodu tak, až se štěpí šupiny. Slyším pouze občasný dusot, ze kterého se dělají vlnky na vodní hladině. Pociťuji již dvoudenní hlad, nevidím nic jiného než bílé stěny přes průhlednou vodu tohoto záhadného místa.

A už znovu slyším ty kroky. Najednou na mě vykouknou prapodivné ksichty oblud, co mě tu ubytovaly, respektive vězní již uplynulé dva dny.

Cítím dotek mozolovitých končetin jednoho z obrů, jeho tajuplné končetiny nevlastní ani ploutve, ale neohrabané výběžky, ze kterých vyrůstají jakési buřtíky.

Chtěl bych zůstat raději v té podivné náhražce rybníku. Už je pozdě! Cítím jak mi buřtíky z obludných končetin hmatají na šupiny.

V tom začne mé tělo pociťovat, že opustilo vodu. Obludná hmatadla mě položí na hrubý tác, pociťuji prázdnotu, stesk. Následuje pouze tma, ta nekonečná tma, co nemá slitování až najednou i ta zmizí. Následuje nic.

Tedy to není tak úplně pravda, cítil jsem pak ještě teplo, škvařil jsem se. Ach jo! Už to chápu, jsem tuhej. Jé! To je nádhera: květiny, talíře, ubrus. Právě jsem na svém vlastním pohřbu. A cítím se no, usmaženě.

Adéla Červená, 7.B

Štědrý den očima psa

Štědrý den vypadá pro mě jako nepochopitelná záležitost.

Lidé pořád něco dělají a já nemám ani chvíli klidu. A už vůbec nepochopím strom uprostřed obýváku, kterým nemohu ani projít, protože bych ocasem shodil tu blbost visící na stromě. Ta věc vypadá lákavě skoro jako házečí míček ze zahrady, jenom je jich tam mnohem víc.

Na stole vidím spoustu jídla, ale ochutnat nemůžu. Z kuchyně voní cukroví a já opět nesmím dostat nic z těch dobrot.

Alespoň, že dostanu piškoty a nějaké ty jiné pamlsky, ale na rybu ze stolu to pořád nemá.

Vždy se sejdou všichni členové té uhozené rodiny. V normální den by si sedli k televizi a já bych spal. Tento den je to však jinak.

Sednou si ke stromu, na kterém visí „míčky“, a předávají si zbytečné a nepotřebné věci. K životu potřebujeme přece jídlo, vodu a pelech, ne nějaké hodinky a mobily. Alespoň, že zbyde i na mě a dostanu kost se sušeným masem.

Nakonec to konečně skončí a já můžu v klidu spát.

Antonín Ehrlich, Tomáš Žlábek, 7.B

Poděkování

Vážení čtenáři, v tomto vánočním čísle měl být rozhovor s Mgr. Evou Kubalíkovou hlavně o Kamboždi. Z důvodu časové zaneprázdněnosti se tento rozhovor pokusíme uskutečnit v příštím (lednovém čísle). Tam již bude vrcholit sbírka „Děti pomáhají dětem“, kterou právě E. Kubalíková organizuje. Eva alespoň touto cestou chce všem dětem, které se do projektu již zapojily, nebo hodlají zapojit, moc poděkovat.

Zároveň upozorňujeme, že

sbírka končí 25.1.2017.

red.

Očima rampouchu

Je zima a mráz. Vznikl jsem postupným zamrznáním kapek vody, které vytvořily tvar připomínající krápník.

Jako křišťálový rampouch visím ze smrkové větve.

Podlehl jsem místní momentální atmosféře Vánoc. Dopřávám si silný zážitek. Ze smrkové větve pozoruji maminku pečící cukroví. Tatínka, jak s dětmi zdobí vánoční stromeček a slyším i zpívat koledy. Je to nádherná. Moc bych si přál být s nimi.

Ale co to! Začíná svítit sluníčko. Oteplilo se a já začínám pomalu tát. Jedna kapka za druhou mi ubírá na můj krásu. Poslední kapka dopadla na zem.

Sbohem Vánoce.

Denisa Moravcová, 7.B

Denisa svůj příspěvek končila zvoláním Sbohem Vánoce. Doufám, že si Vánoce všichni užijeme a že na ně budeme dlouho vzpomínat a radovat se z nich. (pozn. red.)

Pohled vánoční koule na Vánoce

Po celém roce spatřím světlo. Doufám, že se nerozbijí. Navlékají na mě háček. Pak mě zavěsí na tu zelenou obludu uprostřed obýváku. Cítím, že mě něco píchá do zad. Zase ta zelená ochechule.

Každý rok mě zajímá, proč se všichni schovávají, aby dostali dárky.

Nosí je zvláštní muž, který se narodil 24. 12. 0000. Vleze oknem jako nějaký lupič, sežere arabesku, zakejve stromkem! A je to. Vždy je to jen tak tak, abych se udržela.

A nadešel ten Den. Přišel. Rozklepal strom. Padám jé-éé!!!! První větev! Druhá větev!

V poslední chvíli se modlím: „Ó moje kouličko svatá, můj háčku zlatý. Zachyť mě, ať se nerozbijí.“

Křach! Jsem mrtvá.....

Jan Jakub Černý, 7.B

Adventní čas

Helena Kratochvílová

Když adventní zvony zní a zní,
a k zemi sníh tiše padá,
u okna stojím, naslouchám
a myslím na ty, které mám ráda.

Je štěstím moci ještě dárek dát,
dát a kus sebe darovat...
Někomu už jen světlo svíce posílám
a na stůl vánoční i jemu pohár dám.

Adventní zvony zní a zní,
a jejich srdce jako lidské zpívá.
Lidé, mějme se rádi v tyto dny,
vždyť bez lásky žít se nedá.

A co vám všem v adventním čase přejí žáci 6.B?

Přejeme vám všem hodně štěstí a hlavně zdraví!

Svým spolužákům přejeme i hezké známky.

Učitelům, které někdy trochu zlobíme, se omlouváme a přejeme jim krásné Vánoce v rodinném kruhu a také pevné nervy v novém roce.

Všem přejeme, aby svátky prožili s tím, koho mají rádi.

Rodičům přejeme, aby jim stále sloužilo zdraví a aby se na nás dokázali nezlobit, když se nám občas ve škole něco nepovede. A také to, aby jim zaměstnavatelé včas posílali výplatu, kterou si zaslouží.

Ať se všem plní jejich sny a nechybí jim přátelé a láska.

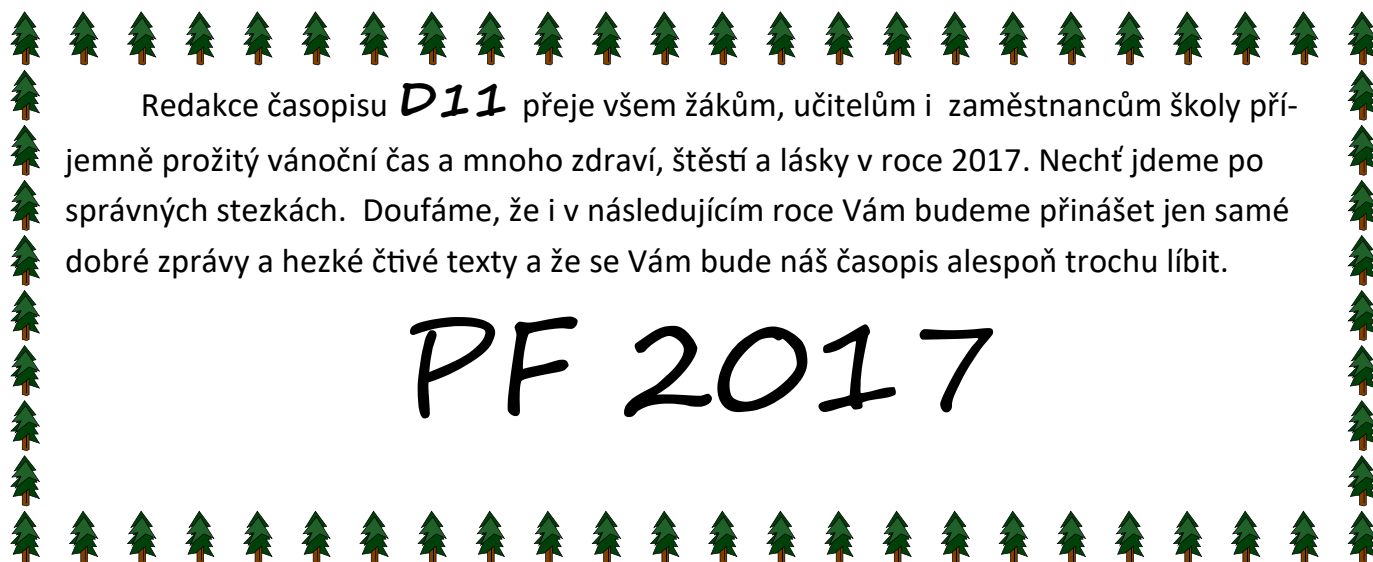
Přejeme žákům, učitelům i rodičům, aby se každý den alespoň jednou zasmáli.

Kéž se vrátí zdraví těm, kdo ho nyní postrádají.

Ať nikdo není tak chudý, aby žil bez střechy nad hlavou.

No a určitě přejeme všem, aby na ně pod stromečkem čekal dárek třeba malý, ale z lásky darovaný.

Krásné Vánoce !

Redakce časopisu **D11** přeje všem žákům, učitelům i zaměstnancům školy příjemně prožitý vánoční čas a mnoho zdraví, štěstí a lásky v roce 2017. Nechť jdeme po správných stezkách. Doufáme, že i v následujícím roce Vám budeme přinášet jen samé dobré zprávy a hezké čtivé texty a že se Vám bude náš časopis alespoň trochu líbit.

PF 2017

Časopis **D11**, vydává vlastním nákladem

ZŠ Dukelská, České Budějovice,
www.zsdukelska.cz.

E-mail pro zasílání příspěvků:
casopis.d11@seznam.cz nebo
petr.pesek@zsdukelska.cz